

[Alfred Jensen.]

Uretfærdighed der blev begaaet. Vi havde maattet give Afkald paa visse Hovedprodukter, var nødt til at gaa over til mindre gode, men desvære dyre Produkter, og al denne Kvalitetsforringelse blev der ikke taget Hensyn til i Pristallet. Nu bagefter, da Krigen er forbi og vi vel ikke helt har faaet de gode, gamle Varer tilbage, men da der begynder at komme en Lettelse i det, konstaterer man, hvor galt det egentlig er. Da man i sin Tid maatte gaa fra Margarinen, skete der ikke nogen Forhøjelse af Pristallet ved Overgangen til Smørkøb, til Trods for at Udgiftsbeløbet var betydeligt større. Begrundelsen har jeg aldrig helt kunnet faa fat paa, men maa-ske har der været en reel Begrundelse for, at man ikke foretog nogen Forhøjelse ved Overgangen til Smør. Men saa skulde man synes, det var rimeligt, at man, naar Margarinen kom igen, indregnede den Forhøjelse, som var sket i Margarineprisen, men det er heller ikke sket, tværtimod, man kører løs med det gamle Beregningsgrundlag. Alene af den Grund er Pristallet ikke korrekt. Der er andre Priser, der er af nyere Dato, som heller ikke er indregnet. De Forhøjelser, vi fik i Anledning af Landbrugsordningen af August, er behændigt unddraget Pristallet. Mørbrad og Skinke indgaar ikke ved Beregningen af Pristallet, og det er karakteristisk nok de to Varesorter, der fik den største Forhøjelse i Fjor Efteraar, medens de to Varegrupper af det samme Dyr, der indgaar i Pristallet, nemlig Flæsk og Svinebov, ikke er blevet forhøjet. Derved har man faktisk unddraget Pristallet Forhøjelsen paa Flæskevarer. Det samme er Tilfældet med Æg. Til Trods for at man i selve Listen over Detailprisernes Stigning kan se, at Æg er steget med 91 Øre, og at man efter Beregningsgrundlaget af 1942 regner med 18 Snese, er det slet ikke taget med i Tallet paa de 16 Kr. 38 Øre, som det burde; i Stedet for nøjes man med 3 Kr. Nu er der kommet en mindre Stigning, saa der i Januar er sket en Forhøjelse paa yderligere 4 Kr.; men det er jo urimeligt, at man ikke medregner de Prisforhøjelser i Pristallet, som virkelig har fundet Sted. Saa regner man i denne Omgang med et Fald i Udgifterne til Kontingent paa 3 Kr. Ingen kender til et saadant Fald i Kontingentudgifterne.

Paa Baggrund af alt det er det rimeligt, at man er utilfreds med Pristallet; det kan, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen fastslog, ikke bruges som Beregningsgrundlag for Regulering af Understøttelserne. Det kan naturligvis heller ikke bruges som Grundlag for Beregning af Arbejdslønnin-

gerne og Tjenestemandslønningerne. Men nu har vi intet andet Pristal, og derfor maa man sætte ind paa at faa et ærligt Pristal. Jeg ved meget vel, at det ikke sorterer under den højtærede Arbejds- og Socialminister; men under den forkølede Finansminister, men ikke desto mindre bør det siges ved denne Lejlighed, hvor vi netop opererer med det Pristal, som skal danne Grundlag for Reguleringen af de arbejdsløses og Arbejdsløshedskassernes Økonomi frem i Tiden..

Dagpengenes Maksimum er for Forsørgere fastsat til 9 Kr. 10 Øre. Det svarer efter Pristallet saa nogenlunde til det, der var Dagpengenes Maksimum før Krigen, men allerede dengang var denne Understøttelse for lav; det var umuligt at leve af en saadan Hjælp, og vi har Gang paa Gang paapeget dens Utilstrækkelighed og foreslaaet den forhøjet med 25 pCt. Det høje Folketing har jo ogsaa den ene Gang efter den anden maattet erkende, at der var noget galt, idet der er bevilget forskellige Tilskud gennem Tiderne, saa Brændselshjælp, saa Børnehjælp, saa Vinterhjælp; men det eneste rimelige havde naturligvis været, at man ansatte et Grundbeløb, der virkelig var i Stand til at dække de Udgifter, en arbejdsløs har, og naar vi derfor skal til at ændre Loven, bør vi ogsaa ændre de Grundbeløb, der er fastsat som Understøttelsernes Maksimum.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen omtalte ogsaa Tilskuddet til Arbejdsløshedskasserne. Jeg forstod ham saadan, at han mente, der under normale Forhold var foreslaaet passende Tilskud, men Erfaringerne viser, at der har været levnet alt for lidt til Kasserne. Gang paa Gang har vi maattet vedtage Forslag om 5—6—10—20—25 Mill. Kr.s ekstra Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, fordi de ikke var i Stand til at klare deres Udgifter. Det er Foreteelser, vi ikke alene kender fra Krigstiden og Efterkrigstiden, nej, det skete ogsaa i de forholdsvis normale Aar i Slutningen af 30erne.

Altsaa, den Tilskudsordning, vi havde før, var ikke tilstrækkelig, den gav ikke Dækning for de Udgifter, Arbejdsløshedskasserne havde, og det var urimeligt at paaligne større Kontingenter; der kommer til syvende og sidst det Tidspunkt, da man ikke er i Stand til at paaligne de store Kontingenter, uden at det gaar ud over Medlemmernes Økonomi i Almindelighed. Det har altsaa vist sig, at Arbejdsløshedskasserne ikke har kunnet klare sig med den Tilskudsskala, vi havde før, og de vil følgelig heller ikke kunne klare sig over for de Forpligtelser, de faar frem i Tiden.